

בבית המשפט העליון בירושלים

בג"ץ 7681/04
בג"ץ 7419/04 - ג'
בג"ץ 7483/04
בג"ץ 7512/04 - ד'
בג"ץ 7548/04
בג"ץ 7597/04 - ה'
בג"ץ 7618/04
בג"ץ 7801/04
בג"ץ 7834/04
בג"ץ 7871/04 - ד'

בפני : כבוד הרשם יגאל מרזל

העותרים : 1. _____ עבד אלחאג
2. המוקד להגנת הפרט היסודה של ד"ר לוטה
זלצברגר

נ ג ד

המשיב : מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית

בקשה לפסיקת הוצאות

החלטה

1. לפני בקשה לפסיקת הוצאות ב-10 הליכים שונים שעניינם אחד, והוא ביקורי משפחות אצל אסירים בטחוניים, כאשר בני המשפחה הם תושבי האיזור, ולעיתים בעלי מניעות בטחונית. לאחרונה נמחקו כל עשרת ההליכים בהסכמת הצדדים, והוגשו בקשות לפסיקת הוצאות. העתירות כולן הוגשו במהלך חודש אוגוסט שנת 2004, וזאת לאחר שהמשיב מנע מהעותרים לבקר את יקריהם הכלואים, בטענה של מניעה

בטחונות, למרות מדיניות שגובשה בשלהי שנת 2003, ולפיה גם מנועי כניסה לישראל יוכלו להשתתף בביקורים בבתי הכלא השונים. העותרים טענו עוד כי אף משפנו באמצעות המוקד להגנת הפרט ללשכת המשיב, על מנת שתוסר המניעה, חלפו חודשים רבים מבלי שניתן מענה כלשהו לפניה, ואף הליכי "קדם בג"ץ" שנוהלו עלו בתוהו. העותרים טוענים כי לאחר הגשת העתירות הושג הסדר ביניים, אך ההסדר כשל, שכן היה מדובר בהיתר חד יומי, אשר לא עלה ביד העותרים לממשו. בהמשך הושג הסדר לפיו יינתנו היתרים ל-45 ימים, כאשר במהלך תקופה זו ניתן ההיתר לביקור אחד בלבד. בנסיבות אלו, ולמרות שאף הסדר זה אינו מושלם לדעת העותרים, הם הסכימו למחיקת העתירות.

2. העותרים טוענים כי מסופם של ההליכים ניתן ללמוד על ראשיתם ואף לקבוע כי זכותם של העותרים נמנעה מהם במשך חודשים ארוכים, וזאת בלא כל טעם מהותי, אלא בשל "סחבת" בהתנהלות המשיב. העותרים טוענים כי הם זכאים להוצאותיהם, מאחר ומיצוי ההליכים טרם הגשת העתירה היה מקיף, לא היה שיהוי בהגשת העתירות, היה צידוק בהגשת העתירות, לאור המציאות שנוצרה, ובנוסף כיוון שהגשת העתירה היא שהביאה לקבלת הסעד המבוקש. לטענת העותרים, המשיב, בהתנהלותו, תרם לצורך בהגשת העתירה, ולפיכך עליו לשאת בהוצאותיה.

3. המשיב מתנגד לבקשה וטוען, בתגובה מפורטת, כי הטיפול בבקשות התחיל טרם הגשת העתירות ובלי קשר אליהן, ולראיה מציין הוא פתרון שהוצע עוד בחודש ינואר 2004, ונפסל רק בשל קשיים ביישומו. כן נטען כי הסעד המבוקש התעכב בשל מורכבות הבעיה והצרכים השונים המגולמים בה, וכי עבודת המטה בעניין הייתה בעיצומה בעת שהוגשו העתירות. עוד נטען כי המשיב עשה כל שביכולתו ליתן מענה מספק לפניות העותרים, אף בלא העתירה. לפיכך, המשיב טוען כי לא העתירה היא שהניעה אותו למתן הסעד, ולפיכך דין הבקשה לפסיקת ההוצאות להידחות.

4. העותרים הגיבו לתגובה זו וטענו כי האמור בתגובת המשיב אינו מספיק על מנת להצדיק את ההתעלמות מן הצרכים ההומניטאריים שהתעוררו בעתירות השונות, ואת משך הזמן הרב שבין התעוררות הבעיה לפתרונה. העותרים מאזכרים את החלטת כב' השופט לוי בבג"ץ 10399/04 מיום 3.8.05, בה נקבע כי על הרשות הציבורית לפעול בהתאם לעקרון שירות המחייב מתן טיפול יעיל ומהיר. לאור החלטה זו טוענים העותרים כי די בכך שהמשיב הוא שאילץ אותם לפנות לבית המשפט, על מנת להצדיק פסיקת הוצאות כמבוקש.

5. לאחר בחינת הבקשה וטענות הצדדים נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל. גם אם אקבל את עמדת המשיב לפיה פעל רבות על מנת להסדיר את ביקורי הקרובים ולפתור את בעייתם של העותרים, הרי שנראה כי בעיה זו לא טופלה במהירות הדרושה, וכי המשיב לא נתן די הצורך את הדעת לקושי שמעוררת מדיניותו אצל העותרים. התוצאה, בה ניתנים היתרים למשך 45 ימים בצורה מהירה ויעילה, מעידה כי ניתן היה לגבש פתרון לקשייהם של העותרים והמצוקה האמיתית אליה נקלעו. המדובר, כפי שהובהר, בעניין הומניטרי בסיסי. לחלוף הזמן יש בהקשרים אלה משקל ניכר. משקל זה מחייב במיוחד מתן מענה הולם, ומענה תוך זמן סביר. במקרים שלפני לא ניתן על פי הנטען מענה לפניות הרבות שהיו והעניין עצמו הוסדר לבסוף בחלוף זמן רב. שוכנעתי כי הגשת העתירות היא שהובילה לקבלת הסעד בזמן בו ניתן וכי היו אלו עתירות מוצדקות. ער אני לכך כי עבודת מטה רבה היתה כרוכה בנדון, אף קודם להגשת העתירות. אולם בכך אין די כדי להדוף את הטענה לפיה ראוי היה ליתן מענה מהיר יותר לבעיה שנוצרה, בשים לב למהותה. מכאן, שיש לחייב את המשיב בהוצאות העותרים בגינן. הוכח קשר סיבתי מספיק בין הגשת העתירות וקבלת הסעד, קשר העולה גם מן התכתובת בין הצדדים לאחר הגשת העתירות.

6. אשר לשיעור החיוב, הרי שהעתירות דומות זו לזו דמיון כמעט מוחלט, וממילא יש ליתן לכך משקל בקביעת שכר הטרחה וההוצאות. יש גם לציין כי לא נתקיים בהן דיון לגופו של עניין. במצב דברים זה, ישא המשיב בשכר טרחת עו"ד בגין כל העתירות יחד בסך של 30,000 ₪. סכום זה ישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק מיום מתן החלטתי זו ועד לתשלום בפועל.

ניתנה היום, כ"א בכסלו התשס"ו (22.12.2005).

יגאל מרזל, שופט

ר ש ם